

Lu F 70.

1) När dödsfallet inträffat i hemmet undersattes
de närmaste släktingarna samma dag.
En person gick till Prästen & anmälde
dödsfallet om detta skett under natten
litet på morgonen för att kunna själva-
ringa som skedde kl 1/2 11 om det var en
äldre person barn kl ^{för barn} 9 församlingen särskild
person användes inte. Någon flaggning
föreskom inte då inga flaggen fanns vid
den tid detta gällde. Tryckta sorga brev började
användas för en 60 år sedan. Bepärga sorgen
gog för beklaga er stora sorgen uppseendes
nägra goda egenskaper som den döde egt
samt god, även om den døde inte alltid
varit Guds bästa barn. "för vid gravens
håtar" ingen mer"

- 2) Så fort därdes intänt stämades väggklockan för att kunna se på den vackra tiden detta var mycket nog på timme och minut, des efter kändis. Föreläsningen samt sjöngs en sådant värd, des efter tillstås ögenen av maken eller barn om sådana fanns en femåring på värd öga för att hälsa ägandochten i läge. Öres amlikter braddes en duk smala hak om loas en sådant för att ha det minna slutet. Färdning samt klädning skedd på samma dag innan likstälheten intänt. Alla sådana detaljer utfördes av familjen om sådana fanns. Fångskadorna brändes i de flesta fall upp, samt luktes en sjöam vatten samt om sommaren starkt utskottet blommas.

1) Jag ämnar här komma g. omkvarnerna till
hjälps, som sällsamt användes i allmänhet
den arklidnes byskrädder samt bruksgunnarna
skjorta en viss brusaårken om sådana finnes
den döde lades fullt färdig med "hasera"
(P. umbras) grå. I histan bämnades smickaren
en del hjälpsän som upptäta när histan
gjordes för att den döde inte skulle vara
smickaren åt ena hjälpsän användes att stöpa
hårackhuden med. Angående hsten vet
jag inte mer än ägnakatten som bestod
av en stann sandak som lades över ansiktet.
Först kom smickaren och tog mät grå den
döde om minst en vecka sen histan färdig
der efter hstkrädder den döde. Ifråga om att
använda en stud som bälmedel mot sjukdom
har jag sett en sådan konsultation, när
min mormors syster död 1886 kom en

gammal man som hade varit i en arna
och aset och skad åt för användare att
den döda att som han uttryckte sig "ta på
det onida" han fick lof, jag var med och
säg på han höllade sin arm sen tog han
den dödas hand och försde den över den yngre
armen somant ykade. "ta det onida med dig"
dessa skedde 3 gånger.

I de flesta fall är man av ringarna utom
den döde ämbade för den med sig

- 4) Likkammaren användes det icke för den döde fick
stå i en hammare i namnet för hertans
färdig sen utans herten åt något utans.
om som enen åt en herta jag garna av rök-
herten hindrades upplösmenglen. I den tiden
och förr men nu ofta. Ringar o smycken
lagas för det mesta bort, dock icke alltid

Uti stämman värs alltid svartmetall förfarlig och
en någon smickare i orden. Och försedd
med härningar av järn smidda av by-
smeden, förs en 30 till 40 seden köjade
fabriksgjäsara histas användas. Det var
sätt väntligt för en 100 tal år sedan att
lägga ner i histan saker som den då de plädigt
användt som pipor i bränningsfärdiga
i Bränningsgårdens kyrkogård har under min
tid varit genom öppning histan sådana
fyllda med brännvin. En gammal drömsän
soldaten är druck ut flaskan i grästade
(att såldat brännvatten ha de inte nu
färdiga). Histan tillstätt med träpinna
av den åkte av härskarsana genom slag
med en hammare, därför grästade en
del att de nå de fram förbi att de härde
ien histas stös igen. Sen drog någon snart så
stämman

Likhär har använts i min bygd för
en 200 år sedan hären fram i Gyskan
och fick hämtas där den bara av fyra
som skifades om med de andra i hären laget
laget men hären fick inte sättas ner
på vägen med en ombytt skedd det
fram särskilda härlag störst den vägen
är lång mindre den vägen var kort till
hyskan.

Att hära liken började på 1820 talet för
de som hade lång väg de andra som
inte hade mer än 2 till 3 kilometer
förstärkte att hära in på 50 talet men
de hade inte andra fram till Gyskan
utan bara fram hären i hären hären.
De första vagnarna var vanliga arbets
vagnar med en härs samt en säs och fram
för husken att sitta på.

L. J.

att läsa ut lihet förbättes alljämt
den personen skäts ut och ägt i fräga
hans "Veckvaktarsätt" om utblasa be de
Frästen utöra ut och ägt att säkna finan
och för honom mest vid rikas händer döda.
Jag har här berättat om en person som
skulle ett liktad löjare. Men Anna är
skad ja det veta ni att kyrkogården skall
hon förstås ja nu får ni gå.

Liktatit häls för Kristans äggenrikande
Kristan har stid med fäthesna för det
sjungs prassande prassles.

Vad för den till kyrkan äkte de närmast
sörjande först det efter avlägsna släktingar
det efter närmast grannar och väns sin den
för sundan. En ägga hokus jokus han inte
för och ämtit på min ort

Vid ankomsten till kyrkan meddeltes
 lihet på pappens utampas partet när
 sammanringningen började kom Prästen
 i klackaren med till hären och började
 sjunga en psalm samt gingo före ungdomen
 till gravan prästen i klackaren gå till bres
 i de första pass användes psalmen ja ja
 mat döden var jag går. så till ges ämnis
 i vår trakt. Själspindlingars yarsala förel
 skedd på en söcken dag nära solens ned-
 gång och tillgick så att kistan lyfts upp
 på muren var efter de hären de gingo genom
 partet samt tog kistan och bura den
 till gravan i med att den omvända kistan
 i gravan. var efter prästen i vanlig ordning
 försatt och försättning. Men det
 bruket bortakt men i min ungdom på 50-
 60 år sedan såg jag flera sådana försättning
 går

De flaster som skedd på befästning ute
men vid Prästens död samt andra "bättre"
personers fränfärd skedd akten inne
i kyrkan, sen till 20 till år efter begravning
om sommaren ute i om vintern inne.
Kägar ledning erlades icke för befästning
inne, men i vår församling Glädsrits
lägges en fränfärdig gåva som kallad ring
i munkängens i Bursvågys i Testamenten
frän den dode är givet så i så mycket.
det handlar mer eller mindre om de sörjande besta
små i graven. För en 50 år sedan brukades
icke komma vid graven. På jordhagen
hadde dödgården som 3 stn i gränsbussen
och graven var igenom sättet buskarna jä
graven till var hela jorden. De
sörjande sitta till sommar i länkarna och
krossa sig inte under predikan

När en person var död gäs man först
till Prästen och anmäler dödsfallet. Sedan
gäs man till "korsstötten" (vaktmästaren)
i allmänhet följdes han med och hjälptes till
att singa. För vissa skedd det för
för barn till angivande från skedd med
klämningar för man följdes storklockan
därefter mannen i sist till storklockan. Kämnar
först männen skocken därefter till och sist
storklockan. För barn till männen i stork
dettas kallas till sjöraringa. Om det
lästes häns till sjöraringningen till jag
icke det är icke alla som vilja likna farisen
Efter begravningen i Gudstjänsten klämtades
å ringades, dettas kallas till testamenteringa
erad jag här berättat förhållena förfaranden

Gästerna hade förning med sig, den sedan
 hade nästan uphört men nu under sommarsingen
 har den upplivats. Att dricka den dödes skål
 i sin bar nog var en till 40 tal år, var Prästen
 med utbringade han skålen med orden
 "Läten oss nu med Tacksamhet i världen
 dricka den dödes skål!" Före moten läste Prä-
 sten en bordsbön samt tog upp en passande
 psalmsvers. Skåsen varade till midnatt
 här att förhållna sig till tiden nästa förmiddag.
 På gavelväggen i storsalen såtes upp en
 gravskrift med den dödes initialer samt
 en passande psalmsvers eller bibelsparod
 var gjord om någon konchkonstnär
 och men den var som bäst prydd med kuni-
 diller samt smuckningar och engla bilder,
 i enbart fall av en rit duk och initialerna
 vara framställda av svarta utskardas

Föreländ är liktägēt så sātū att om en mans
sist länna och sorgkuset blif det en man som dag
dermēt, ē en kvinna blif det en kvinna som dag.
En bruka: följēt betydde att att liktäg
samt skulle komma efter. Begravningskålar
för kann förs i om, efter en förmågen person
brukade de vara i 3-4 dagar, för avfärden
till kyrkan gjöds på psuchst samt vin
ē brännvin många gånger för mycket så att
gästerna vore runiga, om förekommer såttan
spirit vid liket. Efter hemkomsten från
kyrkan blev det middag med mycket mat
ē spirit. De som gjordes var i fänta ha
släktingar som kvinnor samt karabaget samt
presentiga vännen. Vid en fattigbesparing
kanske en sja till karabagen, det gjordes
va en skit kann ha de inga prångar."

(11)
Angående kyrkostyrelsens utvinnning
Prästäm i Klockaren fingo deltaga i
liködet, gaverutvinnning gjordes af någon
ssatme eller från sockhuset, kyrkostyrelsen
fick drifspengar som ibland hämnades per-
sonligt ö ibland framställes en taback
(taback) och gästerna kunde lägga sin gäva.
Till kyrkan gavs frångas efter såer och
hagenhet i Smälana kallades det i besta-
mentet efter den olåde är givet så i så myckti
i Vestergötland i ring ö mospengar är
givet så i så många kronor detta upplästes
från präststaden, becket för hämnarna
De fattiga fingo med af kalasmaten
samt bladen efter den olåde.
Stängstett kring kyrka ö gäva är alltid
av järn eller sten med minst 2 ingångar
stängda med järnportar.

(2)

ACC. N:R

M. 11112:14

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkogården var icke indelad men man
såg så länkt det gick att få medlenarna
från smanna gårdar samla på ett ställe.
Äkta makor alltså inte var omöjla.

Gårdsindeln förekom sjursamt en gång som
inte värderades ägnades efter en 20-25 år
jag såg för en tid sedan i Glänsrik en
ny ägnad gård den fanns i hant. Gårdsindeln
en av de gårdar i en hant av kyrkogården
finga sig gå genom porten utas byfles östra
muren. Därför hade barn såväl i almen här
med i en annans gård, missfall både
i en läda och såttu in i luftigt sugarna
en av kyrkan efter en minfakt kunde hon
g kyrkstegen, men istället blev hon stående
på kyrkogården utmed vägen till kyrkan
när Prästen såg detta kunde han avse till
gick fram och höste samt tog i hand

91
Den sorgsamma sattes granbushar samt
städerna bakåt grannar på vägen den hietas
städerna till or-färden städer. Grannar i
vänner sätte bushar vid vägen & så var
staden den luktägnet gick fram somliga städerna
med samra den dödes initialer på vägen
eller ett kors. De första hussas som
hamna i hus var per hussas gärdar och
glasperlar sylvadorna på stället samt
kryddor för en 50-60 år sedan. De minnas
sorgligt betad av svart klänning och
starkt (förklädde) samt ett hussar-
delt. Allt emmen svart barnjus samt
hög hatt sorgsamma färskan såväl på hat
som arm. sorgtiden för närmaste var och
omring i år ibland 2